

„მე შენ მიყვარდი, შენ მნახდი, შენ გამსახურებოდი, როგორც შევექლო“...

ნიკოლაჟის გზით

ეროვნულ-საზოგადოებრივი და პოლიტიკური გაზეთი № 3 (247) 30 მარტი, ოთხშაბათი, 2016 წელი; ფასი 1 ლ.

უპრეცედენტო შეხვედრა

მეორეობრივი დავუბაზი ქალაქისა და ქვეყნის ინტეგრაციის პედიანტორი ეკა გენელია ფოთელაგის წინაშე საში წლის ანგარიშით წარსდება
მე-2 გვ

ამსწინათ ქადაქ ფოთის მუნიციპალიტეტის ვიდე - მერმა ბაგონმა **ლევან როჩია** და ადმინისტრაციული სამსახურის უფროსმა ბაგონმა **ზვიად შუბითიქა** ქადაქ ფოთის მუნიციპალიტეტის მერიის განათლების, კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამსახურს ახალი უფროსი ქადაგონი **ნილო პაჭკორია** წარუდგინეს.

წარმაცებებს ვუსურვებთ ქადაგონ ნილოს.

გურიზი

ფოთის ცურიბმის განვითარების ცენტრსა და კოლხეთის ეროვნული პარკის ადმინისტრაციას შორის მემორანდუმი გაფორმდა
(მე-3 გვ)

რით არის უნებშივე საქართველო? ქვეყანა, რომელიც სემქსით პაჭრობს
მე-3 გვ

ქველმოქმედა

გვერდში დავუდგეთ პასილ ჭითანაგას
მე-3 გვ

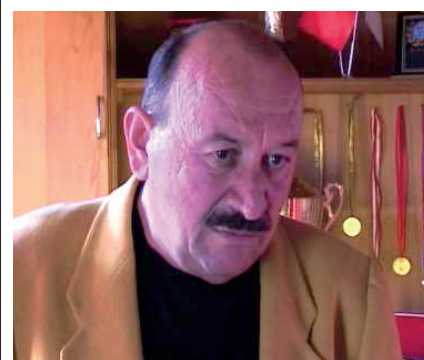
დღესასწაული

ფოთის **3. გენიას სახელოგის სახელოგნიფო** თეატრში საზეიფოდ აღინიშნა **27 მარტი-თეატრის საერთაშორისო დღე**
მე-4 გვ

ეკი, ვინ მოდის მანდ მომავლიდან ლიქა სანაგა-დიდ ანგარიგზა

ფოთელი ნორჩი პიანისტის წარმაცება
მე-4გვ

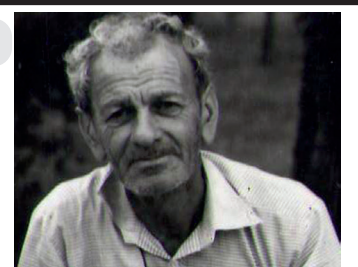
65 წლის იუბილის შესახებ დრად ახმად აგბალია - ქართული ხელოვნების მესაიღუმეა ღირსეული მოღვაენის შემოქმედაბითი სმოვრება
მე-6 გვ

საქსტველო-ხაკლიტული ხკივლი ცნობიეტების
მე-6 გვ

ეასი, რომელსაც არაფერი შეშლია

გასი ფდენტხ 23 მსტხ 90 წელი შეუსტეფდებოდა
მე-7გვ

ფუნგურთი

პარკი ანენა

ფოთი 13 მარტი

საქსტველოს პინვედობა XX ტური „კოლხეთი-1913“ ფოთი-„ტონველო“ ქუთაისი
2 : 0 მე-8გვ

რით არის უხეშივე საქართველო? ძველანა, რომელიც სექსით ვაჭრობს

სიყვარული ავგამაღლებს ბრძანებს დიდი რუსთაველი, ესენი კიდევ ინსტიქტისკენ გვექანებიან, პირველი საწყისისაკენ, ველური ბუნებისაკენ. სექსი გამხდარა ვაჭრობის საგანი. ვის, სად და როდის წაასწრებენ და კომპრომატებს დაუდებენ. არადა, ქალისა და კაცის ურთიერთობა ღვთიური განზომილებაა ზეციურობამდე აყვანილი, - სათნოების, ბედნიერების ეტალონი. „სილამაზე გადარჩენს სამყაროს“-ქალთან ურთიერთობაში არის ბედნიერება-როცა ორი გული ერთი აზრით და სიყვარულით ურთიერთობს ეს არის სიყვარულის და სიცოცხლის საწყისი, აქი ღმერთიც ბრძანებს სადაც ორი შეიკრიბებით მეც თქვენთან ვარო“. ცხოვრების ფილოსოფიაც ეს არის, წმინდა და ურყევი. ამ დროს როცა ცოლქმრული ცხოვრება ღვთისგან არის დალოცვილი და რომელიც არის სიცოცხლის გაგრძელების უპირველესი წყარო, ასე მარტივად რომ გახდეს ქილიკის საშუალება, რომ თურმე ქორწილი ქალის და ქალის, კაცის და კაცის უფრო მნიშვნელოვანია თვისი თავისებურებების უფლებით. არადა აქ, ირღვევა ბუნებრიობის კანონიერება, სიცოცხლის გახანგრძლივებისა, დაუშვით და თავისუფლების დროში ყველა „ქალი ქალთან და კაცი კაცთან გაბედნიერდა“ ამით როგორ გამრავლდება ქვეყანა? სიცოცხლე შეიძლება გაგრძელდეს სინჯარით, მაგრამ თუ ეს გენიც არ იქნა, სად არის გამოსავალი ამ ჯადოსნური წრიდან. რამდენად სწორია, ის რომ წყდება ქართული გენის არსებობა. რამეთუ ეს ქვეყანა იყო საუკუნეების განმავლობაში ღვთიური მადლის მატარებელი. აქამდე როგორ დაეცა ქართველი კაცი. ესეც ბიზნესია ეტყობა. ქვეყნად იმდენი უბედურება ხდებ...

ბა, სულ გაწვავლებს ერთი კითხვით არის უხეშივე საქართველო? ისე მიდის ცხოვრება ამ დიდი სიმართლიდან ღვთიურ მადლთან ისე მიწახე ვენარცხებით. რა ცოტა გზა ყოფილა დაცემიდან ამაღლებამდე და პირიქით... მთელი ქვეყანა უხეშობის ფერხულშია და ერთმანეთს ებრძვიან, ვინ ვის რა დააყვედროს, ვინ ვის რა წამოაძახოს, ახლა ესეც არ იკმარეს და ვიდევ ჩანაწერებს მოეკიდნენ, მართლაც რაა ეს ტექნიკა! უბედურება ისაა ამ ჩანაწერების მიღმა ვინ დგას, ვინ გვეყოლია მინისტრებად, ქვეყნის პატრონად, თორემ ფარულად რომ იდებ ეს არაკაცობაა, გარყენილებას მრავალი ასპექტი აქვს, ავიღოთ თუნდაც დაღესის პროგრამა-თუ ვინდა დაიპყრო ქვეყანა - გარყენი ახალგაზრდობა, კიდევ რა შეგახსენოთ!... განა პრობლემა ისაა მხოლოდ რატომ ვიდებთ პიროვნებათა პირად ცხოვრების ამსახველ მასალებს, ვის სჭირდება ეს? საწუხარია ის, რომ ქვეყანაში შეიქმნა პირობები ფარული გადაღებებისათვის, ასევე სამწუხაროა, რომ თანამდებობების პირები ცხოვრობენ ცუდი ცხოვრებით, და ეს ყველაფერი არ არის გადაღებული კეთილი სურვილებით, რამდენად დამაფიქრებელია ყველაფერი ეს, რატომ გადაიღეს, რატომ გადავადებინეთ, ყველაფერი ვითომ ქვეყნის სასიკეთოდაა გააკეთებული, ყველა ფარული ჩანაწერი შეუძლია გამოიყენოს უცხოეთის სპეცსამსახურმა. ასე, რო ქვეყანა დგას ხნობის და უხეშობის ზღვარზე-გამოდის ჩემს ქვეყანას უხეშო პიროვნებები განაგებენ? ქვეყანას ქონდა დიდი იდეოლოგია-„ეფუხისტეაოსანი“-სიყვარულის და მრუშობის ზღვარის დამდგენელი, საუკუნეები ერთმანეთს მიყვებო, მაგრამ დროში არის უცვლელი, მუდმივობა, -ღმერთი და სიყვარული -ეს იყო ჩვენი ბიბლია. ნუთუ ამ ქვეყანას მეტი პრობლემა...

ფოთის ცურიზმის განვითარების ცენტრსა და კოლხეთის ეროვნული პარკის ადმინისტრაციას შორის მემორანდუმი გაფორმდა

პარასკევს, 18 მარტს, ფოთის ტურიზმის განვითარების ცენტრის დირექტორი მიხეილ კილასონია და თანამშრომლები კოლხეთის ეროვნული პარკის ადმინისტრაციის ახალ დირექტორს ალექსანდრე საბეიშვილს

შეხვედნენ. შეხვედრას გაცნობასთან ერთად, საქმიანი ხასიათი ჰქონდა. ალექსანდრე საბეიშვილმა და მიხეილ კილასონიამ საუბარში მიმოიხილეს ქალაქის ტურისტული პოტენციალი. გამოითქვა ორმხრივი სურვილი სამომავლოდ ეროვნულ პარკსა და ტურიზმის განვითარების ცენტრს შორის თანამშრომლობის გადრმავეების შესახებ. შეხვედრაზე ასევე ითქვა, რომ უახლოეს პერიოდში შემუშავდება ერთობლივ დონისძიებათა პროგრამა.

ქველმოქმედება

ფონდი „ქველმოქმედი 2015“-ის ორგანიზებით 10 მარტს ფოთის ვალერიან გუნიას სახელობის სახელმწიფო პროფესიულ თეატრში ჩატარდა საქველმოქმედო კონცერტი მძიმე ავადმყოფის ვასილ ჭითანავას დასახმარებლად. მხარდამჭერები იყვნენ: ვალერიან გუნიას სახელობის სახელმწიფო პროფესიულ თეატრი, კულტურის სამსახური, ანსამბლი „თეთრი თოლია“ და სამაუწყებლო კომპანია „მე-9 ტალღა“. აქვე წარმოგიდგინთ ფონდი „ქველმოქმედი 2015“-ის მიერ ორგანიზებულ საქველმოქმედო საღამოზე გაყიდული ბილეთებისა და შემოწირულობების საერთო სიას: პაატა ციკოლია 100 (ასი) ლარი (შემოწირულობა) დავით გაბუნია 200 (ორასი) ლარი (შემოწირულობა) „სოფმარი“ - ვასტანგ ალანია 100 (ასი) ლარი (ბილეთები, შემოწირულობა) შპს ფოთი ქალაქპროექტი 100 (ასი) ლარი (ბილეთები) ლაბორატორიული კვლევის ცენტრი 100 (ასი) ლარი (ბილეთები)

გვერდუი დაუფრთ ვასილ ჭითანავას

მარიკა კვირიაა 170(ას სემოცდაათი) ლარი (შემოწირულობა) სპორტის სამსახური - გიგლა ბახტაძე 280 (ორას ოთხმოცი) ლარი (ბილეთები) სკოლამდელი საადმინისტრაციო გაერთიანება- მარგო ჯანიაშვილი 632(ექვსას ოცდაათორმეტი) ლარი (ბილეთები) საქართველოს ბანკი 100(ასი) ლარი (ბილეთები) შემოსავლების სამსახურის ფოთის სერვისცენტრი - ჯული ქილიფთარი 100(ასი) ლარი (ბილეთები) „იკამედი“ 50 (ორმოცდაათი) ლარი(ბილეთები) სამშობიარო სახლი - 50 (ორმოცდაათი) ლარი (ბილეთები) მოსწავლეახალგაზრდობის შემოქმედებითი ცენტრი - ნანუკა ღურჯია, ნათია ჯანელიძე, მარტინ ღამბარაშვილი, ლევან მაშავა) 150 (ას ორმოცდაათი) ლარი(ბილეთები) „ჯორჯიან ტრანს ექსპედიციონ“ რაულ ანთაძე 100(ასი) ლარი (ბილეთები) „გლამური“ მაია ეჯიბია 50 (ორმოცდაათი) ლარი (ბილეთები-შემოწირულობა) სოც.კომსახურების სააგენტოს ფოთის საქალაქო განყოფილება 50 (ორმოცდაათი) ლარი (ბილეთები) შპს „თამარ ფაჩულიას გიმნაზია“ 30 (ოცდაათი) ლარი (ბილეთები) შპს „პოლცუბ ინტერმოდალ“ 200(ორასი) ლარი(შემოწირულობა) ნონა სილაგავა 70 (სამოცდაათი) ლარი(ბილეთები) თეა ბელქანია 50 (ორმოცდაათი) ლარი (შემოწირულობა) სტუდია „თეთრი თოლია“ დარეჯან გეფერიძე 250(ორას ორმოცდაათი) ლარი (შემოწირულობა) ანსამბლი „როკვა“ ედიშერ ალექსანდრია 300(სამასი) ლარი(ბილეთები, შემოწირულობა) სპორტკლუბი „ოცნება“- თამაზ თოდუა 200 (ორასი) ლარი(ბილეთები) ხელოვნების სამხატვრო სასწავლებელი 90 (ოთხმოცდა ათი) ლარი(ბილეთები) კერძო ბავი „ცეროდენა“ ნანა კულუა 50(ორმოცდა ათი) ლარი (ბილეთები) ანსამბლი „ორნატი“ გენრიეტა ლომია 100 (ასი) ლარი(ბილეთები) ა.ხორავას სახელობის სახელოვნებო სასწავლებლის ხალხურ საკრავთა ანსამბლი - გია გურგენაძე 100(ასი) ლარი(ბილეთები, შემოწირულობა) ანსამბლი „არგონავტები“- მარინა ფსაკაძე 150(ას ორმოცდაათი) ლარი (ბილეთები) ანსამბლი „მახარია“ იროდი ტიკარაძე 55 (ორმოცდა თხუთმეტი) ლარი(ბილეთები) ფოთის ფოლკლორის ცენტრის ადმინისტრაცია 120(ას ოცი) ლარი (ბილეთები) სტუდია „მზის გული“ -ალექსანდრა ჯორბენაძე-გიორგი ფილია 50 (ორმოცდა ათი) ლარი(შემოწირულობა) ანსამბლი „ვაზისი“-ასმედ ამბალია 100 (ასი) ლარი (ბილეთები) ანსამბლი „სამეხე“- კობა დარახველიძე 300(სამასი) ლარი(ბილეთები) ანსამბლი „ვაზისი“-ირო-

არააქვს-ვინ ვისთან წევს, ვინ ვისით ერთობა, ცოლთან თუ უცოლოდ... მაგრამ, თანამდებობის პირებს ხელისუფლება ხელის და თავის უფლებად გაუხდიათ დროსტარების უადით. ამ დროს გამოდის ჩვენი პრეზიდენტი და გაჰკივის მე თქვენ დაგიცავთ! რაც ვინდათ ის ქენით, სექსი მქონდა და კვლავაც მექნება. ბატონ პრეზიდენტს, დიდი მადლომა, რომ კარგად ხართ, ქალები არ გააკლიათ

და დროსტარება, მაგრამ რა ვქნათ ჩვენ ამ წამხდარ ქვეყნისგან განადგურებულმა ადამიანებმა-აღარც ქალი გვახსოვს და აღარც თავი და მაინც გვიდგას სული ქართველებად, კაცებად, გიფიქრიათ ამაზე? თქვენ სექსზე ფიქრის დრო გაქვთ, მე კიდევ, თუთაშხიასი არ იყოს, სხვა ფიქრებმა წამიდეს. ზ. აბრალავა

ფოთელი ნორჩი პიანისტის ნარმალება

ის ჯერ მხოლოდ 13 წლისა და ცხოვრების ახალ რეალიებს თანდათან ეჩვევა, მაგრამ მუსიკალური სამყარო მისთვის უკვე ნაცნობი, ურუანტელის მომგვრელი, იდუმალებით აღსავსე და ხმათა პარმონიასთან წილნაყარია. ფოთის არჩილ ხორავას სახელობის სახელოვნებო სასწავლებლის საფორტეპიანო განყოფილების მე-6 კლასის წარჩინებული მოსწავლე ლიკა ცაავაზე გეგნაუბრებით. ლიკამ უკვე მოასწრო ქალაქის სამუსიკო წრეში ნორჩი პიანისტის სახელის მოხვეჭა. რადგანაც ყოველი მისი გამოსვლა, კონცერტი, რევიონული, რესპუბლიკურ და საერთაშორისო ფესტივალებში მიღწეული წარმატებები მეტყველებს. ამ მიღწევების სულისჩამდგმელი კი გახლავთ ნორჩი შემსრულებლის პედაგოგი და დამკვლავიანებული, ქალბატონი ლია ეჯიბია.

მარტში ლიკა ცაავამ ორ მეტად პრესტიჟულ და ურთულეს შემოქმედებებში ასპარეზობაში მიიღო მონაწილეობა თავის პედაგოგთან ერთად. თვის დასაწყისში ლიკა და მისი მასწავლებელი ესპანეთში, ქალაქ ბარსელონაში, გამართულ კლასიკური ინსტიტუტის მუსიკის საერთაშორისო ფესტივალზე იმყოფებოდნენ, სადაც ფოთელმა მოს-

წავლემ ნომინაციაში მე-2 ადგილი დაიკავა. საგულდისხმოა, რომ აღნისნულ ნომინაციაში პირველი ადგილი არავისთვის მიუკუთვნებია, ასე რომ ლიკა ცაავა ფესტივალის ლაურეატი გახდა, ბარსელონამდე სხვა მნიშვნელოვანი გამარჯვება და აღიარება, რომლის შესახებ ნორჩი პიანისტის პედაგოგს სახელოვნებო სასწავლებლის დირექტორს, ქალბატონ ლია ეჯიბიას ვესაუბრებით.

- ქალბატონო ლია, პირველყოფილსა, გილოცავთ თქვენი მოსწავლის საერთაშორისო მუსიკალურ სარბიელზე სახიზარულო შედეგის მიღწევას. რატიქმუნდა, ეს თქვენი შრომის დაფასება და მოსწავლისათვის დიდი სტიმულია. მოგვიყვით თქვენს ევროპულ გახველაზე?

-მადლობას მოგახსენებთ, მინდა ამასთანავე ვისარგებლო თქვენი გახეთის საშუალებით და უღრმესი მადლიერება გამოვხატო იმ ადამიანებისა და ორგანიზაციების მიმართ, ვინც უშურველად ამოუდგა მხარში ჩვენს ახალგაზრდა მუსიკოს შემსრულებელს და მის პედაგოგს. განსაკუთრებული მადლობა მპს „სოფმარს“ და მის თავაკაც ბატონ ვახტანგ ალანიას, რომელმაც პირველი დახმარების შემდეგ (გასულ წელს ქალაქ ბაქოში ფესტივალზე მონაწილეობისათვის ხარჯები დაევიფინანსა), ამჯერადაც სულგრძელად გაგვიწია მატერიალური თანადგომა ბარსელონაში გასამგზავრებლად. ასევე მადლობა მინდა ვუთხრა „ეიპიემს ტრემინალის“ ხელმძღვანელობას, პირადად ქალბატონ მარია ნადარაიას, ქართული კლასიკური მუსიკის განვითარების კავშირ „პარმონიას“ დირექტორს ქალბატონ ცინო ბიჭიკაშვილს და ყველა ჩვენს გულშემატკიავებს, ვინც განაპირობა ლიკას წარმატება.

-რას გვეტყვით უშუალოდ ბარ-

სელონაში გამართულ ფესტივალზე? -ბარსელონას საერთაშორისო ფესტივალი, სახელწოდებით „ოპენ სპეინ“ პრესტიჟული და სახელმძინა მთელ ევროპაში. ამ უმნიშვნელოვანესი დონისძიების ორგანიზატორი და დაფუძნებელია მსოფლიოში ცნობილი კომპოზიტორი და საფორტეპიანო ვირტუოზი პეტრე ბენცი, საგულდისხმოა, რომ სწორედ მან გადასცა ლიკა ცაავას დიპლომი. ფესტივალში მონაწილეობდნენ ესპანელი, იაპონელი, რუსი, ირანელი, აზერბაიჯანელი და ქართველი მუსიკის შემსრულებლები. ფესტივალი ბარსელონას კლასიკური მუსიკის საკონცერტო დარბაზში ჩატარდა გასაოცარი ორგანიზაციებითა და აკადემიურობით. ლიკა ორი ნომერ- ბეთჰოვენის 6 ვარიაცია და შავერზაშვილის „სკერცო“ შეასრულა, რითაც უიურისა და დამსწრეთა მოწონება დაიმსახურა. მინდა ავღნიშნო ისიც, რომ ბარსელონამდე ახალგაზრდა მუსიკოსმა მონაწილეობა მიიღო აზერბაიჯანში, ქალაქ ბაქოში გამართულ საერთაშორისო მუსიკალურ ფესტივალში სადაც ლაურეატი გახდა. მან ასევე წარმატებას მიაღწია თბილისში, კონსერვატორიის დიდ დარბაზში გამართულ კლასიკური მუსიკის კონკურსზე, სახელწოდებით „მომავლის ვარსკვლავები“, ნომინაციაში „ჯაზური“ კომპოზიციის საუკეთესო შესრულებისათვის, არის ლაურეატი პირველი რევიონული სამუსიკო ფესტივალისა „სამეგრელოს ვარსკვლავი“, რომელიც ქალაქ სენაკის თეატრში ჩატარდა. ლიკა საუკეთესოდ გამოვიდა „ფანარტის“ კონკურსზე ჯაზის ჟანრში. მონაწილეობდა თურქეთის ქალაქ მარმარისში გამართულ

საერთაშორისო კონკურსზე, სადაც ნომინატი გახდა. ამ დღეებში კი ჩვენმა წარჩინებულმა მოსწავლემ თბილისის ევგენი მიქელაძის ცენტრალურ სამუსიკო სასწავლებელში გამართულ ურთულეს კლასიკური მუსიკის მეორე ეროვნულ კონკურსში მე-2 საპრიზო ადგილი აიღო, საყურადღებოა, რომ მის ასაკობრივ ჯგუფში პირველ ადგილზე არავინ გახულა. ეს კონკურსი მონაწილეთა ტექნიკური შესაძლებლობის ერთგვარი დათვალიერებაა და ამ ურთულეს ასპარეზობაზე ლიკამ ჩერნის მე-12 ეტიუდი და ვირტუოზული პიესა შეასრულა. ეს ყველაფერი კი დიდი მონდობების, მუსიკის უსაზღვრო სიყვარულისა და დაუღალავი სრომის შედეგია. დარწმუნებული ვარ, ლიკა ცაავას აღიარებები საერთაშორისო და ადგილობრივ კონკურსს ფესტივალზე მიღწეული წარმატებები ქალაქის კულტურულ ცხოვრებაში პოზიტიური და მნიშვნელოვანი ფაქტორია, რაც სტიმულს და მოტივაციას აღლევს სხვა ნიჭიერ მოსწავლეებსაც, ვინც ჩვენი სასწავლებლის კედლებში იზრდებიან.

ესაუბრა ლევან საგინაშვილი.

დღესასწაული

ფოთის 3. გენიას სახელობის სახელმწიფო თეატრში სახიომოდ აღინიშნა 27 მარტი-თეატრის საერთაშორისო დღე

27 მარტს, ფოთის თეატრალურმა საზოგადოებამ სახიომოდ აღნიშნა თეატრის საერთაშორისო დღე. ღონისძიების ორგანიზატორი იყო ქალაქის განათლების, კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამსახური (ხელმძღვანელი ნინო პაჭკორია). ქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიაში, საკრებულოში და განათლების, კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამსახურში ამ დღესთან დაკავშირებით თეატრის მოღ-

ვაწევებს გადასცა დიპლომები, ქების სიგელები და ფულადი ჯილდოები. ცალკე აღნიშვნის ღირსია, რომ თეატრის ხელმძღვანელობამ 4 იუბილარ მსახიობს გადასცა სამახსოვრო საჩუქრები და დასის ყველა მონაწილე დააჯილდოვა ფულადი პრემიებზე. დასასრულს ნახევნები იქნა „ალუბლის ბაღი“ ანტონ ჩეხოვის პიესის მიხედვით. ვულოცავთ ყველა თეატრის მოღვაწეს ამ დიდ დღესასწაულს.

აღსდგანს სამართლიანობა

... და მაინც არც რაიმესი და არც ვინმესი გემინოდეთ ქართველებო და ჩემო საქართველო! დავიწყებ იმით, რომ ვაგლას მტერიც აღარა გვყავს შენი შესაფერი, თავიანთი სტომაქების ამოსაყორად მტრობისა და დალატის უამრავი მსურველი რაღა შორს ვეძებოთ?! უბეში გაზრდილი გველებივით აქ არა გვყავს „ნაციონალური მოძრაობა“? და მათი ბეღადი ოღესაში? ჯერ არ მოვიტხოვთ, უმორჩილესად ვთხოვთ საქართველოს როგორც იქნა ქართველი ერის მიერ (ზვიადის მერე) არჩეულ ხელისუფლებას, დაუყოვნებლივ კონსტიტუციურად აკრძალოს ეს მტრული სექტა, რომელსაც, თუშეა კი ბევრს ბაქტუქობენ შემთხვევითაც არააქვთ კარგი გაკეთებული ერისა და ქვეყნისთვის! რათქმა უნდა არ მივხვდები, მაგრამ კომუნისტური პარტია აიკრძალა საქართველოში, მათ უამრავი ნაკლი ქონდათ (დანაშაულებებიც) მაგრამ თუ თვალს გადავაკვლებთ ჩვენს ქვეყანას იშვიათი გამონაკლისის გარდა ყველაფერი მათი ხელითაა გაკეთებული.

SOS !!!

ფლიოს შესტირთან: პოლიტიკური ნიშნით ვიდევნებით და გამოგვესარჩლო. ჩვენი ქვეყნის გარეთაც უამრავი ნაძირაღაა, ქართველთა სისხლში და ცრემლში გახვრილ „ნაციონალურ მოძრაობას“ რომ გულშემატკივრობენ. სინამდვილეში მათ კი არა კარაპეტ მიშას მიერ ქვეყნიდან დანაშაულებრივად გაზიდულ და მათთვის ნაფეშქაშებ სიმდიდრეს ესარჩლებიან, რომლისთვისაც ადრე თუ გვიან, მკაცრად მოუეთხებათ!!! პოლიტიკური ნიშნით დევნას რაც შეეხება, უპირველესად ვერ გავიზიარებ, რომ არაკონკრეტული დანაშაულებებისათვის იდევნებოდნენ! ამის თაობაზე ჩემს პოზიციასაც დაეფიქსირებ: თუკი პოლიტიკურად არიან ზიანის მომგვრელი ქვეყნისა და ხალხისათვის. იდევნონ პოლიტიკურადაც!!! გადამთიელი გულშემატკივრობითაა, რომ აქაოდა მხარდამჭერი უცხოეთიც გვეყოლიაო, ნებისმიერი გზით უკან უნდა მოვბრუნდეთ ხელისუფლებაში. მოვალე ვარ შევახსენო, ჩვენგან - ქართველი ერისგან მათი ღინის წესით გასამართლება უნდა მოხდეს, (ეს საკითხი დღის-წესრიგიდან სრულად არაა მოხსნილი ჯერ.)

2016 წლის იანვარი
ამსარიონ ფოთელი.

ჰამლეტ კაკულია კაცი ჯვრით ხელში

ისეთი დრო დადგა, ალბათ ყოველ ნაბიჯზე საჭიროა იმის შესხენება, რომ ჩვენ ქრისტესმოდგმისანი ვართ, რამეთუ ქრისტიანობა: ჩვენი ყოფა ტრადიციები, კულტურა, მუდამ ღვთიურ მოძღვრებას ეყრდნობოდა. ჩვენც ამ ღვთიურ გზას უნდა მივყვეთ. სამწუხაროდ მავანს ამ გზის ჩაკეტვა უნდა, რაც დასასრულს ნიშნავს ჩვენი სულიერების და ყოფიერების, საერთოდ ჩვენი არსებობის.

ცხადია, ყველა ნაღდ ქართველს აწუხებს ეს და ცდილობს მტერს არ მიუგდოს საჯიჯვნად „ენა, მამული, სარწმუნოება“, და, რაც მთავარია, ქართველი კაცი, რომელიც იძულებულია დატოვოს ქვეყანა, როგორმე გადაარჩინოს აქაური საქართველო. ყველას შეუძლია თავისი პატარა წვლილი შეიტანოს ამ ღვთიურ საქმეში. კალმით თუ ყალმით, ლოცვით თუ წვალებით, რამეთუ ქვეყანა ერთია, და თუ მიზანიც ერთია, ქვეყნის, ერის კეთილდღეობა, მას ღვთის წყალობა ყოველთვის შეეწევა. რაოდენ გასახარია, რომ ჩვენი მეგობარი სახალხო მთქმელი და პოეტი ჰამლეტ კაკულია დგას ჯვრით ხელში და სხვათაშორის იტყვის მთელი საქართველო უნდა გავაქრისტიანო, მაინც მიაგნო რაღაც საოცარ მეთოდს. ქმნის ჯვრებს, გაფორმებულს ტაძრის,

ჯვრის სილუეტებით, ამ სამუშაოს საკმაოდ დიდი დრო მიჰქვს, რათა ჯვრის შექმნაზე ვიმუშაო და ეს ჩემთვის ყველაზე დიდი სიამოვნებაა. ვარ ღვთის სამსახურში, ის, რომ სიკეთის გაცემის სურვილი არ მასვენებს, თითქმის ყველა მანქანაში ჩემი გაკეთებული ჯვარია. ხშირად ამ ჯვრით ვულოცავთ ერთმანეთს დაბადების დღეებს, მნიშვნელოვან მოვლენებს, მოკლედ ამ კაცმა, მთელი საქართველო გააქრისტიანა, როგორადაც შეეძლო, ჩვენც სხვა რა დაგვრჩენია, დიდი სურვილების გარდა, იმსახუროს ღმერთს, უფალს, იესოს, ემსახუროს ადამიანს. სიყვარულს და მეგობრობას. ჩემს მეხსიერებას კი მუდამ დარჩება საოცარი სურათი-კაცი ჯვრით ხელში.

პილოტაჟი

ნინო მორჩილას!

ჩვენს ღამაზ და უსაყვარლეს შვილისთვის ვულოცავთ დაბადების დღეს! ამავედროულად სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის და მაგისტრატურის წარჩინებით დამთავრებას. იყავი ბედნიერი შენს ოჯახთან გიორგისთან და ბარბარესთან ერთად. ძალიან გვიყვარხარ და გვეამაყები ჩვენო ნინო ექიმო.

გისურვებთ დიდ ბედნიერებას, სიხარულს, სიყვარულს, ჯანმრთელობას და პროფესიულ წარმატებებს.

შენი მოსიყვარულე პაპია და ბაბუა ლარისა და კაკო ჯაბუღიანი

წიგნი

ღვინო ჩირაქი

ედგენება, აკაკი გერაძის და ანიკო (დალი) ანაკიძე-გერაძის ხსოვნას.

სამტრედია, სოფელი ბაში, 2009 წლის 27-ივლისი, ის იყო, მზე ცისდასალიერზე გადაიხარა ბონდის ხიდა (გადაჭიმულია რიონზე ნათელი მეტრით) შუახნის მამაკაცი და ქალი მიუახლოვდა, ცნობისმოყვარეობით მოათვალიერეს მიდამო და გაუბედავი, ფრთხილი ნაბიჯებით შეუდგნენ ხიდას დასავლას, მოულოდნელად ქალის ფეხქვეშ, ფიცარი აყირავდა და ქალი აბობოქრებულ მდინარის ტალღებში ათინათდა. ელდანაცემი მეუღლე, არც დაფიქრებულა (ანდა, სად იყო ფიქრისა და განსჯის დრო), ისიც, ელვისებურად გადაეშვა მის კვადაკადა, რათა, კვლავაც, ხელიხელჩაკიდებულა გაეგრძელებიათ, მუხანათი წუთისოფლის საბედისწერო გზა.

აქ კი (აღბათ ათი წუთი) მდინარის ნაპირს მოხუცი კაცი მისდევდა ყვირლით და თვალს არ აშორებდა იმ ადგილს, საიდანაც ახალგაზრდა კაცს, ქალის გვაში გამოყავდა ნაპირზე, მამაკაცისას კი, ჯერ კიდევ, როგორც ნადავლს, ხელდამშვენებული რიონი ზღვისკენ მიაქროლებდა. მოხუცმა ხელი ზე აღმართა, პირჯვარი გარდასახა მდინარეს და წარმოთქვა: „გაი მას, ვინაც, წამი-წამ სიკვდილს არ ელოდებოდნენ, რათქმუნდა, ღმერთთან შესახვედრ მზადყოფნის აუცილებლობაზე მიგვანიშნებდა მოხუცი რუსთაველის ფრაზით და გულს იმაგრებდა, მგზნებარე, ამაღლებული სულის უკვდავსაყოფად. ანთებული ფიქრებოთ.

მოდის სალისის ნიაღვრებით დანატრეშული ასალ სანახებს, ანაღ ჩრტრეშა თითქმის გაგვირბინს, თვალს ათვარს, სუბილს ანახლეს. თავაქვეყნის, მთის მწვერვალადან მთრიალადილი, მზისგან ატრეშით. მკვდრით აღმდგარი თითქმის ცვარბიდან მცობს ადრევე გულგახსოვლით. და უკვე მთიდან ჩამოსვლას მარტად ნაბიჯობს კლდეთა ვიწრო წიაღში, ვხედავთ იშლია, სიამის დაბად. ვითარ მიწვეულს დენების მალში, უახლოვდება შავ ზღვის ნაპირებს. ანაღს დალაქი იმარე გაკვეთა, თვალს მდრეშარე ვიწროვად, მკვდრებმა თვალს ვხედავთ, მჩქრეშარე სული სიღვინის თითქმის... სახე გამსდარა შიქრეშარე თითქმის იგონებს მადლიან წარსულს. თვალს წაანქრათით იწვევს დინება, ინტვილი მთქმით და ცვით.

შემთვარსულს, ვინ იფიქრებდა მოქცევიდა, დღეს კი სალისის გულს ან უმადრებს. ან! შიქრეშარე სულითამსუთავი, სააღმსარებლო სისარტულს მადებს, სასე-ღისრების მჭრეშარე უკვდავი, უკან დატოვა ბისხვანი გოლის. მბბლის ქინი და სულის თავნება, ხეთის ანამარტად სმა დაჩაგრტლის, მჭრე ამთვარსულს ბამ მიანება, ურჩი ცალკეობის განდელი მამში იძიქრებდა მრტრის სარბად, ბმს უმეშბდა გრბილით მარში, თითქმის და მრბალი ან იყ თავად. იძინე წარსულის სმში უძილო, წამოქრია ნაღვლიანს გზაში. და ვლარ მდრავს, ბამ აიცილას სუსის ან იგრბნას, მრბალი მამში, ანდა გამომწვევ იფიქრთა დინებას, ვნების დარტყლად ბამ ვგარტება, გოლის უდრეშარე გამთვლიანებას გოლმწყალბას შვათავსებდა. და ანაღრეულ იფიქრთ მთვლიანებას გოლმწყალბას ვლარ უმეშბდა, და სულითამსუთავ გზით შიქრეშარე იგი სიამით გზებს დაუკვდავს. მანამ ზღვის ცალკე მსალამს იცვდა, ამბავს იგონებს განა სიამით, მინდის სიღრმე დგას ქალი.-წვდებდა ცალკად შიქრეშარე ცრფთმის სიალით, დალს მამაკაცი უკან მამყვიმა

სიდი ძანამს დანამიქრებო, თითქმის მიანდვს სული მოყვრებმა, აინტრეშარე ბა სდრეშარე თსკრტრე, სწრბამბარე დინებას აკვირებდნენ, იქ სადაც ნაკადს ნაკადი უბრებს, თითქმის ცალკე მამაღბრებდნენ, მბბმა გულს იმღრეშარე წინაშე მსხვრბლის. თითქმის სუბილის ვკალგე ძანამს, მომეშბარე თუქ მამგინის, ცალკე მგანან გამლილ მარბამს, ნაპირს ასკრეშარე სული ვამბინის, ქალი სხივანათლ სახეს ამრტრებს, უკან მიუღობს თსის სმა უსმის, ცალკე მრბალი აქმადრებს, სად მდრეშარე ვკალკრებს შიქრის, ვკალკრებს წამის საიკე თრგუნავს ქალი თსმეშარე გრბნამს სიგარბილეს, ბაკლად ისრება ის უბრებს მრბანს, ბმს ცალკე მბბის საცად იკრებს, გოლმწყალბას მდრით მჭრეშარე ულვისმრბად ლაქრბრებს ანამს, ცაჭრე ლრბრებს გარბისრტა, ბამ არტრებს გატრსნან მნათმს, ან! სისარტლის განდელი მალიაჭრე, რასაც სიღვინის ვარტრეშარე გამსელას, სად სიკვარტლის ნახე პირბმეშარე დალდრება სცრბამს შიქრის, და არჩვანი შინგა მსლოდ, შინ სიღვინეს მრტრეშარე კვირია, განდდა მბბისა უნდა ჩადლო, მით თუკი ცვცსლი სულ უკვირია, ბმგტრე მმვილიდან გაცდბრბნო ისარს,

ვლარ უმბბანეშ უკან დამრტრებს, აღარ აღარბრებს ანტ თვით მბბისარს, თრბნად ქვეყანა გაუტრბრებს, თითქმის ცალკე მამგინის სიკვარტის, თსმ მბბინათლს სუბილის დაბად იფიქრებმა აღარ გააფიქროდნენ, ბამ ძანამსაის მბბინილბამში მდრს არახდრეს დაიმდრტრება, დამლა იძინება თუ უკვლავ ზეცამი ვლარ შიქრეშარე სული ბამ ცდრება.

გლვასთან გულს უმბბინებს და ან უსარბია, ზღვა გულს უმბბინებს, ჩაიკრბ-თანაც, უმბბანა ცალკე მამგინის გარბარბან, ბამ მბბინათლს სუბილის დაბად იფიქრებმა აღარ გააფიქროდნენ, ბამ ძანამსაის მბბინილბამში მდრს არახდრეს დაიმდრტრება, დამლა იძინება თუ უკვლავ ზეცამი ვლარ შიქრეშარე სული ბამ ცდრება.

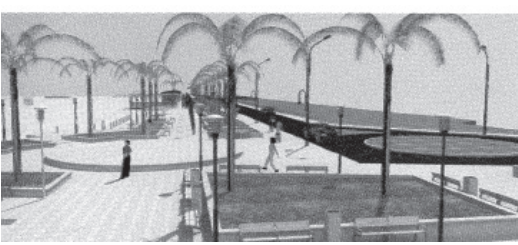
პოეზია

გახსახულის ფრთა ისლკიასლში

ამთვყვი, გულანთებულ ალიონს აბა ისე, ბმგტრე უცხლ სტრეშარე, მჭრე შიქრეშარე, გოლმა მბბინიონს, ეს სალისის, გოლმწყალ დანაქრებათ, გოლსაისად იანამანს დაჯახვავ, მიმდრეშარე სუბილბან წიაღში, გაბიქრბარე სუსის შიქრეშარე თანდათან.

გახსახულის ფრთა ისლკიასლში, და მცნების ასალ-ასალ გვიბილილს, ძანამსალი თდრეს დაიმდრტრება, სულის ლლვა, მალასს აამბინიონს, ბამ ან იგრბნას გოლმა გარბარბან.

ფოთელი კაცის პირუთხედი სურვილი

ყველა თვალნათლივ ხედავს, რომ ქალაქში სწრაფი ტემპით მიმდინარეობს ინფრასტრუქტურის კეთილმოწყობის სამუშაოები, კერძოდ მრავალსართულიანი საცხოვრებელი ბინების ფასადების გაკეთილშობილება, ტროტუარების რეკონსტრუქცია და რაც მთავარია მალთაყვის პლაჟის კეთილმოწყობა. ყველაფერი ეს რათქმა უნდა კარგია, დიდი საქმეების კეთების პერიოდში დეფექტებიც მოსალოდნელია, რომელთა გამოსწორება სამუშაო პროცესშივე შესაძლებელია.

ჩემის აზრით, მუშაობის პერიოდში, ცალკეული მონაკვეთების დამთავრება და ბოლომდე მიყვანა აუცილებელია, ასევე აუცილებელია ნაგვისაგან თუ საამშენებლო ნარჩენებისგან დროულად გასუფთავება, რაც მეტ სილამაზეს მისცემს ქალაქს. გულდასაწყვეტია რიონზე რკინიგზის ხიდის და ტროტუარის ასეთ საგადალო მდგომარეობაში არსებობა. ჩვენი ქალაქის ახალგაზრდა ხელმძღვანელები ასეთ მდგომარეობას არ უნდა ურიგებოდნენ.

ლადო ცხადია

ანაკლიის პორტს კონკურენტი გამოუჩნდა? - მიუზეუმი, რის გამოც ახალი ნავსადგური შესაძლოა ნაგებობიანი პროექტი იყოს

მთავრობის მიერ ათასწლეულის პროექტად გამოცხადებულ ანაკლიის ღრმაწყლოვანი პორტს შესაძლოა, კონკურენტი გამოუჩნდეს. ფოთის პორტის მფლობელი კომპანია „Terminals“-ი ფოთში ახალი ნავსადგურის აშენებას გეგმავს. როგორც „ისთ გეით ჯგუფის“ სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე იმ მიუზეუმი ხედავს, რის გამოც ანაკლიის პორტი შესაძლოა, წამებობიანი პროექტი იყოს.

ანაკლიის ნავსადგურის მშენებლობის შესახებ

წავიკითხე სტატია საქართველოში ღრმაწყლოვანი პორტის მშენებლობის კანდიდატების შესახებ, სადაც მთავრობამ უპირატესობა მიანიჭა ბატონ ხახარაძის პროექტს. ამასთან გავცხადებ რა გამოცხადებებსა და კომენტარებს მივედი იმ დასკვნამდე, რომ საქართველოს ეკონომიკის აღორძინებას ამით არაფერი ეშველება, რამეთუ სახელმწიფო უპირატესობას ანიჭებს არა კომპეტენტურ ოლიგარქებს, რასაც ვეცდები დაუშვტკიცო მკითხველებს.

მეთუ არავითარი პირობები იქ ამისათვის არ არსებობს. ყველა ჩამოთვლილი პირობები გაანჩნა ჩვენს მიერ შემოთავაზებულ ადგილს, იგი წარმოადგენს უფრო ეფექტურს მშენებლობის ვადების და ფინანსების მხრივაც.

ჩვენ, სპეციალისტების გარეგნული ჯგუფი ვმუშაობთ ამ საკითხებზე აბრე უკვე 20 წელია. ჩვენს ჯგუფში შემოღის საუკეთესო სპეციალისტები ყოფილი საბჭოთა კავშირიდან, აშშ-დან და ესპანეთიდან. ამის შესახებ ცნობილი იყო მე-5 სამთავრობო და ადგილობრივი ხელმძღვანელობისათვის. სამწუხაროდ, არავითარი პასუხი და რეაგირება მათი მხრიდან ამას არ მოჰყოლია, მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ მოძიებული გვყავდა ინვენტორებიც, რის შესახებაც ცნობილი იყო ყველა ინსტანციაში. ღრმაწყლოვანი ნავსადგური ფოთში „დიდი კუნძულის“ მიდამოებში უნდა გაშენდეს და გამოყენებულ იქნას ამ რაიონში მდებარე კანიონი. ჩვენს მიერ შემოთავაზებული ადგილის უპირატესობა იმაში მდგომარეობს, რომ ანაკლიის ტერიტორია წარმოადგენს დატაობებულ ადგილს, რომელსაც არ გაანჩნა არავითარი კომუნიკაციები და რაც მთავარია (ეკოლოგიის მხრივ) წარმოადგენს გადამგრენი ფრინველების ზონას და კლდეების დაცულ ტერიტორიას. ამასთან ანაკლიის პორტი არახდროს არ იქნება ღრმაწყლოვანი, რა-

ცნობისათვის მოვიყვანთ რამოდენიმე ციფრს:

- 1. საერთო ფართობი 695000მ². სასაწყობო ფართი 450000მ². კონტეინერების ერთდროული შენახვა 14 500ერთეული (1 შტაბელი 150 კონტეინერი, სულ 96 შტაბელი).
- პორტი იქნება უზრუნველყოფილი ავტონომიური ელექტროენერგიით ქარის გენერატორების მეშვეობით;
- 3. პორტის ტვირთბრუნვა პირველ ეტაპზე იქნება 18 მილიონი ტონა, პერსპექტივაში კი იქნება 70 მილიონი.

თუ ამჟამად არსებული, მაგრამ მოძველებული პორტის ადმინისტრაცია დათანხმდება ჩვენთან თანამშრომლობაზე, რათა გააფართოვოს თავისი პორტის ტვირთბრუნვა, მათ მიეცემატ შანსი გადააქციონ იგი ღრმაწყლოვანი პორტად და ტვირთბრუნვა გაზარდონ 100 მილიონ ტონამდე. ამასთან ჩვენ სრულყოფით მთლიანად ქალაქის ინფრასტრუქტურის განვითარებას. რისთვისაც არსებობს ყველა პირობა.

ჩვენი გეგმები და მოსახრებები ვეცდებით გავუზიაროთ მკითხველებს იმ იმედით, რომ წავიკითხავენ, გაანალიზებენ, მიიღებენ სწორ გადაწყვეტილებას და მისცემენ სათანადო შეფასებას.

საინფორმაციო ჯგუფის სახელით „შავისის“ სამართ-სამეცნიერო აკადემიის პრეზიდენტი ვჟვრი, აკადემიკოსი ჯემალ გერსამია

საით მიღიან ჩვენი მეგობრები

ბადრი ღვარიშვილის ხსოვნას

ჯერ კიდევ მზე მუხისტარზე იყო

ცხოვრების შუადღიდან წავიდა, როცა მზე ჯერ კიდევ მუხისტარზე იდგა. არ იყო ეს გზა უბრალო, იოლი, თუნდაც მარტივი. კაცი თავად ჰქედს თავის ბედს, თუმცა, ნიჭი უპირველესი საყრდენია იღბლისა.

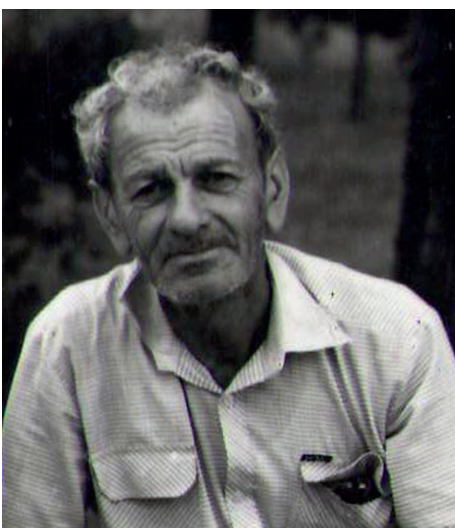
კარგავს მათი, - ნასწავლი, ჰკვირანი კაცი დადგა, თავისი ეპოქის ღირსეული შვილი. იყო კომკავშირული ლიდერი, პარტიული ფუნქციონერი, მაგრამ იყო უბრალო, კაცთმოყვარე, პატიოტი თავისი ქვეყნისა და კუთხისა. როგორც გამორჩეულად მოახროვნე ახალგაზრდა კარგად ხედავდა იმ ეპოქის, იმ ხელისუფლების ნაკლოვანებებს, სადაც გაატარა მთელი შეგნებული ცხოვრება. შემდეგ იყო ქვეყნის დამოუკიდებლობის წლები, სწორედ ამ რთულ პირობებში გამოვლინდა, მისი როგორც თანამედროვე, წინდახედული და ახლებურად მოახროვნე პიროვნება. რამდენიმე წელი საზღვარგარეთ გაატარა და მიიღო სპეციალური განათლება ეკონომიკის, ბიზნესის მართვის დარგში. არაერთ დიდ სამსახურს ჩაუყარა საფუძველი-მათ შორის წისკვილქარხანას, საერთაშორისო გადაზიდვებს, ქონდა

კონტაქტები საზღვარგარეთელ ფირმებთან, კომპანიებთან. მათთან კონტაქტში ქართულ საქმეს აკეთებდა. აკეთებდა უდიდესი სიყვარულით და პასუხისმგებლობით. ოჯახიც სიყვარულით შექმნა, ცხოვრების ბოლომდე უერთგულად კარგმა ექიმმა, დედამ ქეთინო მილორაკამ, შვილებიც დეთიური მრწამსით და ქართული სულისკვეთებით აღზარდა. მოყვასის სიყვარულით, გამტანობითა და დანდობის გრძნობით. ბავშობიდან მისი ცხოვრების გზასავალი მეცნიერებისადმი ინტერესი, განათლება, შრომა და კაცთმოყვარეობა იყო, თუმცა ნაადრევად მოწვედა წუთისოფელს და ჩვენც გვაწვალეს კითხვა - რისთვის მოვედით ქვეყნად-თუმცა სანთელსაქმეველი თავის გზას არ დაკარგავს. ვალმოხდილი წავიდა და საგზლად სიკეთე და კაცობა წაიღო ციურ სასუფეველში. ვალში მხოლოდ ჩვენ ვართ მასთან.

მეგობარს, ახლობელს, არ მიატოვებდა, არაფერს არ დაიშურებდა თუნდაც დიდ თანხებსაც, ყველას ეიმედებოდა, ახლა ძნელად თუ შეხვედებით ასეთ პიროვნებებს, ბიზნესმენებს, ქალაქის ვიცე მერადაც იმუშავა იმ ურთულეს პერიოდში, აქაც გამოვლინდა მისი სადი აზროვნება და სწორი განხილვის უნარი-აღლო, ახლებური ხედვა და მიდგომა პრობლემების გადაწყვეტისადმი. როცა უკან მოიხედავდა და განვლილ გზას გახედავდა, აფხაზეთი და სოხუმი მოსვენებას არ აძლევდა. ბავშობის, ახალგაზრდობის წლები ხომ იქ გაატარა, - უნივერსიტეტი, მეგობრები, ზღვა, მზე, რომელიც შორეულ ნატვრად და დარდად მიყვება.

უახლოესი მეგობრები

კახი, რომელსაც არაფერი შეუღია

გარი ჟღენტს 23 მარტს 90 წელი მუხრულვებოდა

ფოთის 50-იანი წლების მასწავლებელთა საზოგადოება მთელს საქართველოში და არამარტო საქართველოში, არამედ მთელს საბჭოთა სივრცეში იყო ცნობილი. იმ პერიოდში მოღვაწეობდნენ სახელგანთქმული პედაგოგები: პიმენ ნაცვლიშვილი, პორფირე ბარამიძე, კაკო ცხადია, თინა ჭოჭუა, ალექსანდრა (შურა) გუჯაბიძე, გიორგი ხოჭოლავა, ალექსანდრა აბდუშელოშვილი, ვერვილ შელია და სხვები, რომელთა სახელები ვარსკვლავების ვით კიაფობდნენ საქართველოს განათლების ცის კაბადონზე. მათ შორის ერთ-ერთი გამორჩეული ადგილი ეკავა გარი ჟენტს. გარი ჟენტს დაიბადა ფოთში 1926 წლის 23 მარტს. ქართული ფეხბურთის ერთ-ერთი ფუძემდებლის აკაკი ჟღენტის ოჯახში. ფიზიკური კულტურის ინსტიტუტის კურსდამთავრებული გარი მასწავლებელი გრივალის თემში იმდროინდელი ფოთის პედაგოგიურ საზოგადოებაში და დაიპყრო როგორც მასწავლებლების, ასევე მოსწავლეების გულები.

ეს იყო შორეული 1949 წელი. აი რას წერდა მის შესახებ ჩვენი თანაქალაქელი, პედაგოგი, შემდგომში განათლების სამინისტროს სპეციალისტი შურა გუჯაბიძე: „გარი მასწავლებელი იყო შავგრემიანი, ჯიდა თვალებით, ნაწიკვიკებული, ქათქათა კბილებით, იუმორით სავსე და გადაძვლები ხალისიანი. რაღა დასამალია და ბევრი მანდილოსანი ეტრფოდა გარის, მაგრამ არაოდეს უსარგებლია ბოროტად თავის მომხიბვლელობით. ყველასთან ბოლომდე შეინარჩუნა მეგობრობა. გარი და თინა ჩემი ახალგაზრდობის უერთგულესი მეგობრები იყვნენ. გარისთან მაქვს გატარებული სკოლისა და სტუდენტობის უბედნიერესი წლები. თითქმის ერთდროულად დაიწყოთ პედაგოგიური მოღვაწეობა ფოთის №1 საშუალო სკოლაში და 19 წელი გვერდი-გვერდ ერთგულად ვემსახურებოდით ჩვენს საპატიო მოვალეობას. თინა კი კარგახანი მასწავლებელი ნაწილის გამგე იყო ჩვენში“. 1973 წლიდან გარი მასწავლებელი სპორტულ საზოგადოებებში მუშაობდა ახალგაზრდობის თანამედროვეზე. 1978 წლიდან სიცოცხლის უკანასკნელ დღემდე ქალაქის სპორტკომიტეტთან არსებულ ბავშვთა, მოზარდთა და ახალგაზრდობის სპორტული სკოლის სასწავლო ნაწილის გამგე იყო, შემდგომ კი - დირექტორი. სპორტულ სკოლაში მისი მოღვაწეობის პერიოდში მრავალი სპორტსმენი აღზრდილია, რომელთაც წარმატებით

დაუცვიათ ქალაქისა და საქართველოს სპორტული ღირსება, რესპუბლიკურ, საკავშირო და საერთაშორისო სპორტულ არენაზე. გარი ჟენტს არა მარტო სპორტსმენთა და მოსწავლე-ახალგაზრდობის აღზრდით იყო დაკავებული, არამედ მან ორი შვილიც აღზარდა. ვაჟს მამის საპატივცემულოდ აკაკი, ხოლო გოგოს უცნაური და ლამაზი სახელი ხალინა უწოდა. გარი ჟენტის მეუღლე თინა მასშავა ამჟამად პენსიონერია და მთელ თავის გამოცდილებას შვილიშვილების აღზრდას ახმარს. ამჟამად მარია და გაბრიელ ჟენტების წარმატებით, გაბრიელი მე-12 ბაგა-ბაღის აღსაზრდელია, ხოლო მარიაში ნანა ალექსანდრიას სახელობის სკოლა გიმნაზიის I კლასის მოსწავლეა. ასეთი იყო მისი მოღვაწეობის წლები, ამიტომაც ყვეალებით, ცრემლებით გააცივლეს იგი უკანასკნელ გზაზე და მრავალი თბილი სიტყვები დაიწერა მის შესახებ. ზოგიერთ მათგანს აქვე გავაცნობთ: „ბატონო გარი იყო შესანიშნავი მეოჯახე, მოსიყვარულე მამა, სპეტაკი და პრინციპული ადამიანი, გულისხმი-ერი მოქალაქე და პედაგოგი, დრომის მარადიული ხსენება მუდამ რჩენილი მრავალრიცხოვანი აღმზრდელების, კოლეგებისა და მეგობრების მეხსიერებაში“. „ეჰ, გარი, გარი ესაა როცა ყველაფერი წარსულში გადასახლდა, მხოლოდ მოგონებებით უნდა გესაუბროთ ბატონო გარი. საოცარი ბუნების კაცი იყავი, მეგობრული, თავმდაბალი, პრინციპული, დაჯილდოებული. მამის ცხოვრებამ ჩანს, გავლენა იქონია შვილების მომავალზე...“ - უდაოდ, სპორტი სწორედ მან შეგვაყვარა. მე და ჩემმა ძმამ დონიმ საქართველოს ფიზიკური კულტურის ინსტიტუტი დავამთავრეთ და როგორც მწვრთნელ-პედაგოგები მამის კვალს გავყევით. დონი 17 წელიწადი ემსახურა ფიზიკურ კულტურას და სპორტს, მუშაობდა ბავშვთა საფეხბურთო სკოლაში მწვრთნელად, შემდეგ საოკეანო თევზჭერის სამმართველოში საქმიანობდა, როდენ დასა-ნანია, რომ ზღვებსა და ოკეანეებში გამოწვრთბილი ვაჟკაცი პალიასტომის ტალღებს ემსხვერპლა...“ - ჟენტების ოჯა-

„მე კიდევ მრჩება ბევრი სათქმელი, მაგრამ სიტყვების არ მყოფნის კონა, მალე ჩაქრება ალბათ სანთელი, ჩაქრება ჩემი ჭიაკოკონა.“

გარი 1986

პურმარილიანი, არაფერი არ გეშლემოდა-დიდთან დიდსა და პატარასთან პატარას, გიყვარდა მშობლიური ქალაქი, მისი ცხოვრებით ცხოვრობდი... „მშვიდობით მასწავლებელი!“ საოცარი კაცი იყო, რამდენ სიბოლს იტყვდა მისი გული, რომელიც ოჯახის, ქვეყნის სასიკეთოდ ფეთქავდა. ჩვენი თათბა მისგან სწავლობდა ქართველობას, ფოთელობას და ტრადიციებს“ დიდი გულისტკივილით გვერ ახლა ამ სტრიქონებს. გარი მასწავლებელი ჩემი მასწავლებელიც იყო, კლასის დამრიგებელი იმ შორეულ 1954-56 წწ-ში. იგი როგორც მშობელი, როგორც ჭეშმარიტი მასწავლებელი გვზრდიდა. ვერ ვივიწყებ მას და მახარებს, რომ დღეს მისი მემკვიდრე, აკაკი ჟენტსი ამაყად დააბიჯებს ფოთის ქუჩებში და აგრძელებს მამის დაწვეულ საქმეს. იცის, კარგად იცის სად გაჩერდა გარი მასწავლებელი. რომ ფოთელობა დიდი პასუხისმგებლობაა და მას დაფასება უნდა. გარი მასწავლებლის ხსოვნა კი ის ჩაუქრალი ლამაზია, რომელიც ასე საჭიროა დღევანდელი ახალგაზრდებისათვის. მას, ვილოცოთ და დაგუნთოთ წმინდა სანთელი გარი მასწავლებელს, კაცს, რომელსაც ცხოვრებაში არაფერი შეუღია.

ვანო ნარმაძია

P.S აქვე გთავაზობთ ინტერვიუს (შემოკლებით) გარი მასწავლებელთან, რომელიც ჩაქვრილია 1997 წლის 27 მარტს გარი ჟენტის დაბადების 70 წლისთავთან დაკავშირებით.

„100 წელი სპორტის სამსახურში“. „ეხსატეცა გარი მასწავლებლის ხელთაა“...

ჩვენს ქალაქში მრავალმა ოჯახმა ათეული წლების განმავლობაში ბრწინვალე ტრადიციები შექმნა. ამ ტრადიციებს სათუთად ინახავენ და აგრძელებენ თაობები. გვეყავს ექიმების, ინჟინერების, მეზღვაურების, პედაგოგების ოჯახები, სადაც ბაბუების, ბებების, მამების, დედების კვალზე მიაბიჯებენ უკვე თმაშევერცხლილი შვილები, შვილიშვილები... ერთი ასეთი ოჯახია ფოთელებისთვის კარგად ცნობილი, ჟენტების ოჯახი, რომლის წარმომადგენლებმა 100 წელზე მეტი უანგაროდ მოახმარეს ქართული სპორტის განვითარების საქმეს. ესტაფეტა დღეს მრავალი თაობის აღმზრდელს გარი მასწავლებელს უპერია ხელთ. უპერია საიმედოდ და სასახლოდ. შარშან მას 70 წელი შეუსრულდა. სამწუხაროდ მისი მრავალრიცხოვანი აღზრდილებისათვის ეს თარიღი როგორც შეუმჩნეველი დარჩა. ეს ინტერვიუც დავგვიანებულად

მიგვანია, რისთვისაც გვინდა ბოდიში მოვუხადოთ. მას ასე რამდენიმე კითხვით მივმართავთ ამაგდარ პედაგოგს, სპორტის დაუდალავ ორგანიზატორს ჟენტების ოჯახის ტრადიციების სასახლო გამგრძელებელს. გარი მასწავლებლო, როდის და ვინ ჩაუყარა საფუძველი თქვენი ოჯახის სპორტულ ტრადიციებს? - მამაჩემმა, აკაკი მელიტონის ზე ჟენტმა, რომელმაც მთელი თავისი ცხოვრება სპორტს და ფიზიკურ კულტურას დაუკავშირა. იგი 1923 წლიდან წარმატებით ასპარეზობდა ფოთის საფეხბურთო გუნდებში, მუშაობდა სპორტული სკოლის დირექტორად, ქალაქის სპორტკომიტეტის თავმჯდომარედ, სპორტსაზოგადოება „ვოდნიკის“ თავმჯდომარედ. მან, პირველმა საქართველოში, ინტელსური მოდელის მიხედვით შეკერა საფეხბურთო ბუცი, სამამულო ომის აქტიური მონაწილე, რამდენიმე ორდენით და მედლითაც იყო

დაჯილდოებული. - მამის ცხოვრებამ ჩანს, გავლენა იქონია შვილების მომავალზე... - უდაოდ, სპორტი სწორედ მან შეგვაყვარა. მე და ჩემმა ძმამ დონიმ საქართველოს ფიზიკური კულტურის ინსტიტუტი დავამთავრეთ და როგორც მწვრთნელ-პედაგოგები მამის კვალს გავყევით. დონი 17 წელიწადი ემსახურა ფიზიკურ კულტურას და სპორტს, მუშაობდა ბავშვთა საფეხბურთო სკოლაში მწვრთნელად, შემდეგ საოკეანო თევზჭერის სამმართველოში საქმიანობდა, როდენ დასა-ნანია, რომ ზღვებსა და ოკეანეებში გამოწვრთბილი ვაჟკაცი პალიასტომის ტალღებს ემსხვერპლა...“ - ჟენტების ოჯა-

ხის სპორტული ტრადიციების გამგრძელებელი დღეს თქვენ ბრძანდებით. - ვგონებ კი, ალვასრულე ჩემი ვალი. ნახევარი საუკუნეა ფოთელი ჭაბუკებისა და ქალიშვილების აღზრდის საქმეს ვემსახურები. ვარ ბავშვთა, მოზარდთა და ახალგაზრდობის სპორტული სკოლის დირექტორი რა საოცრად სწრაფად გაიბრინეს წლებმა...

პარკი არენა
 რაგბის სტადიონი 2 000მაცურებელი
 საქართველოს პირველობა XX ტური
 „კოლხეთი-1913“ ფოთი-„ტორპედო“ ქუთაისი
 2 : 0

დეარციის პრეზიდენტის არჩევნების წინ გაახსენდეთ ფოთის რაგბის სტადიონი. მთელი საქართველოს სირცხვილია, რომ ფოთს, ბორის პაიჭაძის, ფეხბურთის კარუსოსა და გიორგი ანთაძის, საბჭოთა კავშირის დამსახურებული ფეხბურთელის ქალაქს არ ქონდეს ფეხბურთის სტადიონი და სამადლოთ თამაშობდეს ლანჩხუთის, ქობულეთის თუ რესპუბლიკის სხვა ქალაქების სტადიონებზე.
 გვჯერა ჩვენი ქალაქის, ახალგაზრდა ფოთელი მერის ირაკლი კაკულიასი, რომელიც არაერთხელ დაპირდა ფოთელებს, რომ სექტემბერში ფოთში სახეიმოდ გაიხსნება ახალი, თანამედროვე, ევროპული ტიპის სტადიონი.
 და ბოლოს, დიდი მადლობა ბატონ ბიძინა ივანიშვილს, რომ მოგვცა საშალება პარკი-არენას ამ შესანიშნავ კომპლექსში გვეხილა ეს ძალზე მნიშვნელოვანი და საინტერესო შეხვედრა.

დავიწყებ იმით, რომ ამ ღირსასხსოვარ მოვლენას ფოთის სპორტულ ცხოვრებაში არავითარი საინფორმაციო უზრუნველყოფა არ მოყოლია. უფრო მეტიც, პოლიტიკურ გარჩევებს გადაყოლილი მოვლენების შედეგად აფიშაც კი არავის გახსენებია, რომ მოსახლეობისათვის ემცნოთ ამის შესახებ.
 მიუხედავად ამისა პარკი-არენა (ჩვენც ასე მოვიხსენიოთ რაგბის სტადიონი) მაყურებელს ვერ იტყვდა, რომელიც წინა დღით ქართველი „ბორჯღალოსნების“, გამარჯვებით აღფრთოვანებული, ფოთელი ფეხბურთელების გამარჯვებას მოელოდნენ.
 ფოთელების მოლოდინი გამართლდა.
 ფოთელ გულშემატკივართა ომასიანი შეძახილებით აღფრთოვანებული „კოლხეთის“ ფეხბურთელებმა ყველა კომპონენტში აჯობეს ქუთაისელთა საკმაოდ ძლიერ გუნდს და რომ სპორტული ფორტუნა მათ მხარეს ყოფილიყო დიდი ანგარიშითაც დაამარცხებდნენ „ტორპედოებს“ თუმცა სამართლიანობით უნდა ითქვას, რომ ქუთაისის ქონდათ ერთი-ორი მომენტი ფოთელთა კარის აღებისა.
 ამ გამარჯვებით ფოთელებმა კიდევ ერთხელ დაამტკიცეს, რომ ფოთი მართლაც საქართველოს ფეხბურთის აკვანია და მას მეტი ყურადღება სჭირდება. არ ვარგა მხოლოდ ფეხბურთის ფე-ფოთელების მოლოდინი გამართლდა.

0. სპერი

ქართული რაგბის დიდი წარმატება
 საქართველოს მორაგბეთა ეროვნული ნაკრები ევროპის ერთა თასის 2016 წლის გამარჯვებულია. 38:9 - ამ ანგარიშით დაამარცხეს „ბორჯღალოსნებმა“ რუმინეთის ნაკრები. ქართველმა მორაგბებმა, ევროპის ერთა თასთან ერთად, ანთიმოზ ივერიელის თასიც მოიპოვეს, რომელიც, ტრადიციულად, საქართველო-რუმინეთის ნაკრებთა დაპირისპირებაში თამაშდება.
 ეს იყო მართლაც გამორჩეული თავგანწირვა.

ცხოვრება, რომელიც ხელოვნებას მიუძღვნა

ანზორ კუტაღიშვილის სმოვნას

ანზორ კუტაღიშვილი დაიბადა ქ. ფოთში 1951 წლის 24 ივნისს. ახალგაზრდულ წლებში ცეკვავედა სხვადასხვა ფოლკლორულ ანსამბლებში. 1977 წლიდან 1995 წლამდე მოღვაწეობდა ილიკო სუხიშვილის სახელობის ქორეოგრაფიულ სტუდიაში. პარალელურად მუშაობდა მე-7 საშუალო სკოლაში როგორც ქორეოგრაფიული ანსამბლის, ასევე გუნდის ხელმძღვანელად. აქტიურად მონაწილეობდა როგორც საქალაქო, ისე რესპუბლიკურ ოლიმპიადებში. 1995 წლიდან 2008 წლამდე იყო ნომერ პირველი საჯარო სკოლის ქორეოგრაფიული ანსამბლის ხელმძღვანელი. მრავალი შიდა და საერთაშორისო ფესტივალ-კონკურსების ლაურეატი.
 დაამთავრა ქ. ფოთის საგუნდო სადირიტორო სასწავლებელი-სევე საქართველოს ქორეოგრაფიული სახალხო უნივერსიტეტი.
 ფოთის კულტურულ ცხოვრებაში ანზორ კუტაღიშვილი მუშაობდა არცთუ ხანგრძლივი ცხოვრებისა, მოასწრო თავისი კვალის დატოვება და ნამდვილად დააკლდა ქალაქს და ქვეყანას.
 ბატონი ანზორი ინტელიგენტურ ოჯახში აღიზარდა. მამამისი გიორგი კუტაღიშვილი წლების მანძილზე სკოლის დირექტორი იყო პატარა ფოთისა და მარტვილის სკოლებში. დედა-ოზურგეთელი ქალბატონი პაპა მედიტონის ასული ქადეტი კი ექთანად გახლდათ ვენდისპანსერში. ისინი კეთილსინდისიერად იღვწოდნენ მათთვის მინდობილ უბანზე. შეიღებდაც პატიოსნებისა და ზომიერებისაკენ მოუწოდებდნენ მუდამ. ამიტომაც დაიხარბდნენ დირსეულ მოქალაქეებად. მათი ორი ვაჟი და ერთადერთი ქალიშვილი. უფროსი ვაჟი ზურაბი ეთნოგრაფი გახლდათ, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი. სამწუხაროდ რამდენიმე წლის წინ გარდაიცვალა. ქალიშვილი ლეონა ჯერ ფოთის მუსიკალურ ტექნიკუმში სწავლობდა. შემდეგ კი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი დაამთავრა ხელოვნებათმცოდნეობის სპეციალობით. იგი ზუგდიდშია გათხოვილი და ამჟამად დადიანების სასახლის მუზეუმის დირექტორი გახლდათ.
 ანზორს ბავშობიდანვე იტაცებდა ქართული ფოლკლორი, ცეკვავედა პიონერთა სახლთან არსებულ ბავშვთა ქორეოგრაფიულ ანსამბლში. შემდეგ კი სიმღერისა და ცეკვის საქალაქო ანსამბლში, რომელსაც ლობჯინა არჩილ ხორავა და ქორეოგრაფები, მამა-შვილი შოთა და მურთაზ ჩახავები ედგენენ სათავეში. ამ ანსამბლთან ერთად გახტროლებით შემოვლილი აქვს საბჭოთა კავშირის ქალაქები და თვით დედაქალაქი მოსკოვიც.
 სოლო პარტიებს ცეკვავედა, მართლაც სახისამოვნო შესახედავი იყო ცერებზე

შემდგარი, წკნელივით პლასტიკური ახალგაზრდა, სახის დახვეწილი ნაკეთებით.

მეუღლეს სვეტა ბადათურია განგებამ სცენაზე შეახვედრა მუდმივ პარტნიორად. გამორჩეული სილამაზით, ტალანტით.

მას შემდეგ 35 წელი დუეტს ცეკვავენ. ერთგულად ეწოდნენ საოჯახო ჭაპანს. მართალია ცხოვრება მთლად ისე ივარდით მოფენილი არ გამოდგა, როგორც ჯეჯელობაში ვარდისფერი სათვალეებიდან ჩანდა, მაგრამ მათი სულიერი წინასწრობა და ერთობა არაფერს დაურღვევია.

ანზორმა მეუღლის გავლენით მუსიკალური ტექნიკუმში საგუნდო-სადირიტორო განყოფილება დაამთავრა და წლების მანძილზე მე-7 საშუალო სკოლაში იმუშავა გუნდის ხელმძღვანელად. შემდეგ კი დაუსწრებლად დაამთავრა კულტურის ინსტიტუტის ქორეოგრაფიული განყოფილება და მთელი დანარჩენი ცხოვრება დაწვევებზე ჩაბაგების ქორეოგრაფიული სტუდიიდან, რომელიც 1977 წელს გაიხსნა, სწორედ ქორეოგრაფიას მიუძღვნა. პირველ სკოლასთან არსებულ სტუდიაში და მალხაზ მაკარაძესთან ერთად აზიარებდა მოზარდებს ქართული ცეკვის საიდუმლოებას.

სევეტასა და ანზორის ცხოვრების რეალობა კიდევ ერთი მაგალითია იმისა, რომ ოჯახის მთლიანობა კეთილდღეობაზე კიარა უპირველესად სიყვარულსა და ურთიერთპატივისცემაზეა დამყარებული. ვერანაირი განსაცდელი ვერ დააშორებს სიყვარულით შედუღებულ გულებს.

სამწუხაროდ დაიღვრა ეს იდილია, ხსოვნაში გადავიდა დიდი კაცი და ხელოვანი.
 დემეტრე ნათელში ამყოფოს მისი დიდებული სული.

მეგობრები

იური ბურჭულაძის სმოვნას

ის გადაჰყავთ სამუშაოდ ადგილობრივი მრეწველობის კომბინატის დირექტორად. თავისი სამეურნეო საქმიანობა იური ბურჭულაძემ დაასრულა ტრესტ „კოლხიმიშენის“ მთავარი ენერგოტიკოსის თანამდებობაზე.

იური ბურჭულაძე ცნობილი იყო თავისი უნიკალური თვისებებით, გამოჩინებულ ინჟინერული ცოდნით, პასუხისმგებლობის უდიდესი გრძობით და ორგანიზატორული ნიჭით. ყველა საქმეს კვიდებოდა როგორც პროფესიონალი, იყო საქმის ერთგული და შესაშური შრომის მოყვარე. ნუმად, უხმაურად იხარჯებოდა ხალხის სამსახურში. ის თავიდანვე ყველასათვის საყვარელი პიროვნება გახდა და ასე გალია მთელი თავისი ცხოვრება. კაცთმოყვარე, ბუნებით გულუხვი, ადამიანებზე მზრუნველი, ცდილობდა ყველასათვის გაეწოდებინა დახმარების ხელი, ყველას მხარში ამოღებოდა. აქტიურად მონაწილეობდა ქალაქის საზოგადოებრივ საქმიანობაში. იყო შეუცვლელი ამხანაგობაში. პედაგოგის ოჯახში გაზარდდა. პატიოსნება და მაღალი ზნეობა მთავარ თვისებად ქცეოდა და ამაყად ატარებდა კაცური კაცის სახელს. კაცი ბერდება და უნდა წავიდეს ამქვეყნიდან-სხვა რაგზაა, მაგრამ ისეთი თვისებებით შემკული ადამიანისათვის როგორც იური ბურჭულაძეს ახასიათებდა 77 წელი ცხოვრებაც კი ძალზე ცოტაა. გინდა ასეთმა კაცმა უფრო დიდხანს იცოცხლოს და კიდევ რაზე გეტყვია გული მის მეგობრებსა და ახლობლებს ისაა, რომ მან დრო ვერ იპოვა საკუთარი ოჯახი და ქვეყნისათვის მასავით პატიოსანი შთამომავლობა დაეტოვებინა. ცხოვრების ეს მთავარი მიზანი მას შეუსრულებული დარჩა.

შეგუნდოთ მას ეს დანაშაული. დემეტრე შევავედროთ იური ბურჭულაძეს სასუფვეელი იქ დაუშკვიდროს, სადაც მასავით პატიოსანი განისვენებენ.
 ამინ.

ანლო მეგობრივი